

לְבִתְוֹפֵץ יָכוֹת בְּמִלְזָמָה וְאַיִשֵּׁ אֲחֹר יָזְלָלָנוּ וְמַיִּשְׁבֵּן
הַאַיִשֵּׁ אֲשֶׁר אֶרְשֵׁ אֲשֵׁה וְלֹא לְקֹזֶה יָכֹר וְיִשְׁבֵּן
כְּבִיתְוֹפֵץ יָמוֹת בְּמִלְזָמָה וְאַיִשֵּׁ אֲחֹר יָקֹזֶה וְיִסְפֵּן
הַשְׂטָרִים לְדִבֶּר אֶל הָעָם וְאָמְרוּ מַיִּהְוֵשׁ הַאַיִשֵּׁ הַיָּרָא
וְרֹךְ הַלְּבָב יָכֹר וְיִשְׁבֵּן כְּבִיתְוֹ וְלֹא יִמְסֵּן אֶת לְבָב אֹזֶן
כְּלַבְבָו וְהִיא כְּכָלָה הַשְׂטָרִים לְדִבֶּר אֶל הָעָם וְפָקַדוּ
שִׁירֵי נְבָאוֹת בְּרָאשׁ הָעָם כִּי
תִּקְרַב אֶל עִיר כְּהַלּוֹם עַלְיָה וּקְرָאת אֶלְיהָ כְּשַׁלּוֹם
וְהִיָּה אָם שִׁלּוֹם הַעֲגָר וּפְתַחַת הַכָּר וְהַיָּה כָּל הָעָם
הַגְּמַצֵּא בָהּ יְהִיוּ כָר לְמִסּוּעַבְדּוֹר וְאָם לֹא תַשְׁלִיכֵם
עַמְּךָ וּעֲשָׂתָה עַמְּךָ מִלְזָמָה וּצְרָתָה עַלְיָה וְנַתְנָה יְהָוָה
אֱלֹהֵיךְ בַּיָּדֶךָ וְהַכִּידְצָד אֶת כָּל זָכוֹרָה לְפִי זָרָב רָקָ
הַנְּשִׁים וְהַטְּפָה וְהַבָּמִיחָה וְכָל אֲשֶׁר יְהָוָה בְּעִיר כָּל
שְׁכָלָה תַּבְזֵץ כָר וְאֲכָלָה אֶת שְׁכָלָל אַיְבֵיךְ אֲשֶׁר נָתַן
יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ כָר כִּזְצָעֵה לְכָל הָעָרִים הַרְוֹקָה
מִכְּרָמָאָד אַשְׁר לֹא מִעָרֵי הָגּוֹיִם הָאֱלֹהָה הַגָּהָה רָק
מִעָרֵי הָעָמִיב הָאֱלֹהָה אַשְׁר יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ נָצַנְצֵן כָר
נָזְלָה לֹא תַזְוִיה כָל נְשִׁמָה כִּי הַזְרָב הַזְרִיכָמָהוֹתִי
יְהָמָרֵי הַכְּצָעֵנִי וְהַפְּרָדֵי הַזְׁזֵוִי וְהַיְבוֹסִיכָאָשֵר צָוָר
יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ לִמְעֵן אֲשֶׁר לֹא יִלְמִידָו אֲתָכָם לְעֵשָׂוֹת
כָּל הַוּעֶבֶת אֲשֶׁר עָשָׂוּ לְאֲלֹהֵיכֶם וְזֹעֲטָתָהּ לְיְהָוָה
אֱלֹהֵיכֶם כִּי תַצְרוּ אֶל עִיר
יְמִימָרְבִים לְהַלּוֹם עַלְיָה לְתַפְשָׂה לֹא תַשְׁוֹחֵית
אֶת עַצְמָה לְנַדְחָה עַלְיָה גַּרְגָּזִי כִּי מִמְנוּ תַאכֵל וְאַדְתָו
לֹא תִכְרַת כִּי הָאָדָם עַל הַשְּׁדָה לְבָא מִפְצִיר בְמִצְור
רַק עַש אֲשֶׁר תְדֻעַ כִּילָא עַז מִאָכֵל הַוָּא אֶתְהַשְׁוֹחֵית
וּכְרַת וּבְנִיתָמִינָר עַל הַשִּׁיר אֲשֶׁר הַוָּא עַשְׂדָה עַמְּרָר
מִלְזָמָה עַד רַדְתָה

כִּי יִמְצֵא נָזְלָל בְּאֶדְמָה אַשְׁר יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן כָר
לְרַשְׁתָה נָפֵל בְשִׁידָה לֹא נָרַע מִי הַכָּהָוִי יִצְאֵי זָקָנִים
וְשִׁפְטִים וּמִדְדוֹ אֶל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבָת הַזְּלָלָן
וְהִיָּה הַשִּׁיר הַקְּרָבָה אֶל הַזְּלָל וְלַקְרָבוּ זָקָנֵי הַשִּׁיר
הַהְוָא עֲגָלָת בְּקָר אֲשֶׁר לֹא עַבְדָ בָהּ אֲשֶׁר לֹא
מוֹשִׁכָה בְעַל וְהַוְרָדוּ זָקָנֵי הַשִּׁיר הַהְוָא אֶת הַעֲגָלָה
אֶל נָזְל אִתְּנֵן אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֵר בּוֹ וְלֹא יַדְרַע וְעַרְפּוּ
שָׁם אֶת הַעֲגָלָה בְנָזְל וְנָגְשׂוּ הַכְּהַנִּים בְנִילּוּי כִּי בָמָ
בּוֹזֵר יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ לְשִׁרְתָהוּ וְלַבְרָר בְשִׁמְתָהוּ וְעַל

תקין עמי
אשה ולא ילך
אליהר כל שע
כי יקרה כן כי
הארץ אפרה
או על הביעץ
השלוח אתה
לך והארכת
ביה וזרע וע
בביתך כי יפ
פָּנְתַּקְדִּשׁ הַכְּרֶם
ובזומיר יזר
יזרו
כגפotta בסזה
יקוץ איש א
דברים והוציא
לקוזתי ואס
אבי הנער ר
העיר השׂעִיר
בתני נתתי כ
שב עליילת
ואלה בתוק
ולקளו זקנִין
אתו מאה ס
רע על בת
לשלה כה
הייה הדבר
את הנער א
באבניהם ומ
בית אביה ר
ימצא איש
שׂיעיהם הא
הרע מישר
מארעה ל
והו צאתם א
אתם באבנ

ביהם יהיה כל ריב וכל געל יכול זקנִין העיר הדריא
הקרביב אל הצלל ירוצו את ידיהם על העגלת הערופה
בנצל וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה
ויענינו לא ראו כפר לעמר ישראל אשר פדיות יהוה
יאל התן דם נקי בקרב עמר ישראל ונכפר להברתך
ואתה הבער הרם הנקי מקרבר כי תעשה היישר בעליך
כי תצא יהוה

למולזומה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית
שביו וראית בשבייה אשית יפה תאר וזרע קת בדה
ולקוחת לך לאשה והבאתה אל חור בידך וגלוחת
את ראה ועשתה את צפרניא יהוה סירה את שמלה
שביה מעליה ויעבה בבייה ובכתה את אביה ואת
אמה ירת ימי ואותך תבוא אליה ובעל תהו היה
לך לאשה והיה אם לא צופצת בה וישלחתה לנפשה
ומכר לא המכרצה בכיסך לא התעמור בה תזה אשר
עניהם לאייש

שחת נשים האחת אהובה והאחת שנזואה וילדיו לו
בנים האובה והשנזואה והיה הבן הבכר לשנייה
והיה בנים הגזלו את בניו את אשר יהיה לו לא
יכול לבכר את בן האובה על פניו בז השנזואה
לבכר כי את הבכר בז השנזואה יכיר לחתת לו פְּנֵי
שניהם בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אותו לנו
משפט הבכרה כי יהיה

לאיש בז سور ומוורה איננו שמע בקהל אביו ובלול
אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליום ותפסו בו אביו
יאמו והוציאו אותו אל זקנִין עירו ואל שער מקומו
ואמרו אל זקנִין עירו בזזו זה سور ומירה איננו
שמע בקהל זולל וסבא ורגמוו כל אנשי עירו
באבניהם ומota יבערת הרע מקרבר וכל ישראל
ישביעו ויראו וכי היה באיש זוטא

משפט מוות והומת ותלית אותו על עץ לא תלין
ובלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי
קללה אלהים תלוי ולא תעט את ארמיטה אשר
יהוה אלהיך נתן לך נזלה

תראה את טור איזיר או את שיו נזרעים ותתעלמת
מהם השב תשיבם לאיזיר ואמ לא קרוב איזיר
אליך ולא ידעתו ואספתו אל חור ביהר יהיזר
אתם באבניהם ותבזבז נזלה